

Ünnep a kastélyparkban: az V. Pro Musica fúvósötös- és kamarazenetábor mindennapjai

Idén augusztusban ötödik alkalommal került megrendezésre a Pro Musica fúvósötös- és kamarazenetábor. Az egyhetes kurzusnak idén is a Békés megyei Tarhos adott otthont. A tábor sikerét, szakmai jelentőségét két újonnan alapított díj, a Bartalus Ilona és Herczegh Zsuzsa Emlékdíjak kiosztása fokozza. Az esemény jelentőségéről Kerényi Juditot és Kubassy Tamást, a tábor két szervezőjét, művésztanárát kérdeztük.

Augusztus 8-14-e között immáron ötödik alkalommal rendezték meg a Pro Musica fúvósötös- és kamarazenetábort a Békés megyei Tarhos községben. A 2016 óta, a tavalyit leszámítva, minden évben megrendezett egyhetes tábor, kurzussorozat „visszhangját hallva” megérdemli a nagyformátumú jelzõt. A tarhosi Wenckheim-kastélypark ugyanis az ország különböző szegleteiből több, mint negyven alap- és középfokon tanuló, zenélõ művészpálántának biztosított jól hasznosítható élményt, szakmai tapasztalatot. A táborban tanító hat művésztanár – így a Pro Musica Fúvósötös jelenlegi tagjai és Kerényi Sándor, nyugalmazott oboaművész, főiskolai docens, az egykori Tarhosi Állami Énekiskola volt tanulója – huszonnégy kamaracsoporttal dolgozott együtt. A kamaracsoportok, amelyek trióktól az oktettekig terjedtek, egyhetes munkájukat a tábor záróhangversenyén mutathatták be, amelynek a kastélyparkban álló impozáns előadóterem, a Gulyás György Zenepavilon biztosított helyet.

A táborban tanító öt pedagógus – Székely Edit (fuvola), Kerényi Judit (oboa), Szabados-Tóth László (klarinét), Nagy Zoltán (kürt), Kubassy Tamás (fagott) – eddigi tapasztalataik alapján kiemelkedően sikeresnek értékelték az idei tábort. Kerényi Judit, a Pro Musica fúvósötös oboaművésze, a tábor művészeti vezetője szerint ez nem csupán a létszámban mutatkozott meg. Véleménye szerint a résztvevők nem csak hangszeres eszköztárukat tekintve gazdagodtak, hanem későbbi barátságaiknak, szakmai kapcsolataiknak is fontos alapjait tették le.

Kubassy Tamás, az együttes fagottművésze, a tábor szervezője az esemény egy másik jelentőségét emelte ki:

„A mai világban, amelyben elengedhetetlen az együttműködőképesség kialakítása a következő generációkban, különös fontossággal bír a kamarazene-oktatás. Ez nem csupán egy remek eszköz arra, hogy alapvető normákat, kommunikációt tanítsunk meg az ifjú zenészgenerációknak.” – kezdte a művésztanár. – Fontos azt is a szemünk előtt tartani, hogy az együtt zenélés, az együtt létezés a szakmánk egyik legjellemzőbb formája: kevesek állnak készen hosszútávon szólókarrierekre, a szakmabeliek legtöbbször kamarazenekarokban, fúvós-, és szimfonikus zenekarokban helyezkedik el főiskolai, egyetemi éveik után. Amikor alap- és középfokú zenei oktatásról beszélünk, pedig fontos erre, az utánpótlás képzésének milyenségére, minőségére is koncentrálnunk.” – tette hozzá.

Természetesen a kamarazeneórák, illetve az igény szerinti, egyéni hangszeres órák mellett volt alkalma a diákságnak a kikapcsolódásra is: a tanulók délutánonként kirándulásokon vettek részt. A sárkányhajózásra a Kőrös holtágain került sor, Gyulán vár- és városnéző kiránduláson vettek részt, a kastélypark közelében fekvő Libástanyán pedig a népi élet mindennapjaiba nyerhettek betekintést.

A jelenlegi magyar kamarazene-oktatás tündöklő szemináriuma a tarhosi tábor. Ezt mutatja az egyhetes programot záró koncert két kiemelten fontos momentuma is. Idén két, az egykori tarhosi Állami Énekiskola szellemiségéhez szorosan kötődő szakmabelit vesztett el a zenésztársadalom: Bartalus Ilona, nemzetközileg elismert karvezető, zenepedagógus és Herczegh Zsuzsa, a Pro Musica Fúvósötös alapítótagjának, a Madách Színház korábbi fuvolaművészeinek emlékére két emlékdíjat hoztak létre és adtak át a tábor két kiemelkedően teljesítő tanulójának. A tábor szervezői, a Pro Musica Fúvósötös, a „Megújuló Tarhosért Alapítvány”, illetve a kastélyparkot üzemeltető Gemma Bt. a továbbiakban is fő céljának tekinti az egykori Énekiskola szellemiségét és emlékét megőrizni.

Rácz K. Bence